

UCHWAŁA Nr 21 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 10 stycznia 1953 r.

w sprawie wykorzystania i planowej rozbudowy urządzeń sportowych.

W celu zapewnienia planowego i racjonalnego rozwoju kultury fizycznej i sportu oraz biorąc pod uwagę niedostateczną ilość istniejących urządzeń sportowych i nieodpowiednie ich wykorzystanie Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I. W zakresie wykorzystania urządzeń sportowych.

1. Trwałe urządzenia sportowe powinny być wykorzystywane do celów związanych z kulturą fizyczną i sportem. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach użytkowanie trwałych urządzeń sportowych na inne cele jest dopuszczalne na podstawie decyzji uzgodnionej między Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej (GKKF) i kierownictwem zainteresowanego resortu, a w przypadkach spornych — na podstawie zezwolenia Prezesa Rady Ministrów.

2. Dla uzupełnienia inwentaryzacji urządzeń sportowych zobowiązuje się wszystkie resorty, urzędy i organizacje, użytkujące urządzenia sportowe na cele sportowe oraz na cele nie związane z kulturą fizyczną i sportem, do zgłoszenia tych urządzeń w GKKF w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały na podstawie instrukcji szczegółowej, opracowanej przez GKKF w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym.

3. Zobowiązuje się GKKF do opracowania w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i z zainteresowanymi resortami i organizacjami w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały oraz do przedstawienia Prezydium Rządu celem zatwierdzenia:

- a) wykazu urządzeń sportowych, użytkowanych na cele nie związane z kulturą fizyczną i sportem, których aktualny stan adaptacji i wykorzystania określa czasowo lub ostatecznie inne ich przeznaczenie;
- b) harmonogramu przekazania do dyspozycji komitetom kultury fizycznej urządzeń, o których mowa w ust. 2, zgłoszonych w wykonaniu niniejszej uchwały, a nie wymienionych pod lit. a).

4. Upoważnia się Przewodniczącego GKKF do wydawania zaleceń w sprawie należytego wykorzystania wszystkich istniejących urządzeń sportowych bez względu na to, w czyjej administracji pozostają, oraz do przedstawiania Prezydium Rządu w uzasadnionych przypadkach wniosków w sprawie zmiany użytkownika (z wyjątkiem urządzeń wewnątrzkoszarowych służby bezpieczeństwa publicznego i Ministerstwa Obrony Narodowej). Powyższy przepis nie dotyczy urządzeń wymienionych w ust. 3 lit. a).

II. W zakresie planowej rozbudowy urządzeń sportowych.

1. Podejmowanie budowy trwałych urządzeń sportowych przez poszczególne resorty, urzędy i organizacje może nastąpić jedynie po uzyskaniu akceptacji lub opinii właściwego komitetu kultury fizycznej bez względu na to, czy urządzenia te stanowią wydzielone obiekty, czy część składową obiektu o ogólnym i innym przeznaczeniu.

2. Likwidacja istniejących trwałych urządzeń sportowych może nastąpić w uzasadnionych przypadkach po uzgodnieniu z właściwym komitetem kultury fizycznej. W przypadkach takich powinny być zabezpieczone w miarę możliwości środki potrzebne do wybudowania nowych urządzeń sportowych. Likwidacja istniejących i wykorzystywanych urządzeń sportowych powinna z reguły nastąpić z chwilą oddania do użytku urządzeń zastępczych. W wyjątkowych przypadkach likwidacja urządzeń sportowych na innych warunkach wymaga zgody Prezydium Rządu.

3. Zamierzenia uruchomienia lub likwidacji urządzeń sportowych powinny być uzgodnione z władzami planowania zabudowy.

4. Zobowiązuje się Przewodniczącego GKKF do przygotowania w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały przepisów regulujących postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Zobowiązuje się Przewodniczącego GKKF do opracowania i przedłożenia do akceptacji w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały wytycznych w sprawie budowy urządzeń sportowych wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały.

6. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych w zakresie ich właściwości do rezerwowania i przekazywania na wniosek zainteresowanych inwestorów, zaopiniowany przez komitety kultury fizycznej, odpowiednich terenów pod budowę i rozbudowę urządzeń sportowych, zgodnie z wytycznymi zatwierdzonymi przez Prezydium Rządu.

7. Zobowiązuje się Przewodniczącego GKKF do opracowania w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały norm co do wielkości i rodzaju terenów potrzebnych pod rozbudowę urządzeń sportowych, koniecznych dla realizacji przepisów ust. 6, i do przedłożenia tych norm Prezydium Rządu celem zatwierdzenia i uwzględnienia w normatywach urbanistycznych dla projektowania miast i osiedli.

8. Zobowiązuje się Przewodniczącego GKKF do opracowania w porozumieniu z Instytutem Urbanistyki i Architektury normatywów budowlanych dla ważniejszych urządzeń sportowych według wytycznych zatwierdzonych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

9. Celem rozbudowy urządzeń sportowych zabezpieczających planowy rozwój kultury fizycznej i sportu ustala się, co następuje:

a) przy wznoszeniu nowych budynków dla szkół i uczelni wszystkich typów oprócz szkoły podstawowej powinny być przewidziane sale do ćwiczeń fizycznych z pomocniczymi urządzeniami oraz w miarę możliwości boiska sportowe, umożliwiające programowe uprawianie kultury fizycznej;

b) w nowych budynkach dla szkół podstawowych powinna być przewidziana możliwość stosowania ćwiczeń fizycznych w odpowiednich pomieszczeniach, przystosowanych do tego celu; odstępstwo od tej zasady wymaga zezwolenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na podstawie opinii GKKF;

c) przy budowie nowych zakładów przemysłowych należy w miarę możliwości przewidzieć pomieszczenia do ćwiczeń fizycznych w czasie normalnych przerw w pracy oraz działki z boiskami służące do aktywnego wypoczynku pracowników w czasie wolnym od pracy;

d) przy budowie: sanatoriów, profilaktycznych domów zdrowia, zakładów rehabilitacyjnych oraz na terenie zdrojowisk i wczasowisk należy przewidzieć w miarę możliwości boiska sportowe lub inne pomieszczenia do prowadzenia ćwiczeń fizycznych;

e) przy budowie parków kultury i wypoczynku oraz domów kultury w miastach i wsiach należy przewidzieć w miarę możliwości miejsca do ćwiczeń i gier fizycznych oraz w zależności od warunków terenowych boiska sportowe, pływalnie, plaże itp.;

f) na wsi, zwłaszcza tam, gdzie istnieją państwowe gospodarstwa rolne i rolnicze spółdzielnie produkcyjne, należy przewidzieć w miarę możliwości boiska sportowe lub odpowiednie miejsca do ćwiczeń sportowych; powinny one mieścić się w najdogodniejszym miejscu, w zasadzie jednak na gruntach nie użytkowanych rolniczo;

g) przy budowie nowych miast i osiedli należy realizować budowę urządzeń sportowych możliwie równocześnie.

W stosunku do obiektów istniejących oraz powstających w trakcie budowy zasady wymienione wyżej pod lit. a) — g) obowiązują zależnie od możliwości terenowych. Wytyczne w dziedzinie planowej rozbudowy i stopniowej realizacji urządzeń, o których mowa wyżej pod lit. a) — g), powinny być opracowane przez GKKF w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i przedłożone Prezydium Rządu do zatwierdzenia.

10. Zobowiązuje się Ministrów Budownictwa Miast i Osiedli oraz Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym GKKF do zabezpieczenia właściwego opracowania wzorcowej dokumentacji dla obiektów i urządzeń objętych niniejszą uchwałą. Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Przewodniczącym GKKF utworzy w ramach Centralnego Zarządu Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego Pracownię Projektów Budownictwa Sportowego. Istniejący w GKKF Departament Urządzeń Sportowych należy wzmocnić wykwalifikowanym personelem inżynieryjno-sportowym.

11. Zobowiązuje się Ministrów Szkolnictwa Wyższego oraz Budownictwa Miast i Osiedli do zapewnienia w porozumieniu z Przewodniczącym GKKF racjonalnego szkolenia kadr technicznych w zakresie budownictwa sportowego.

12. Zobowiązuje się Przewodniczącego GKKF do przedłożenia Prezydium Rządu w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego uaktualnionej sieci istnieją-

cych urządzeń sportowych wraz z perspektywicznym i etapowym projektem planu ich rozbudowy celem zatwierdzenia.

III. Przepisy końcowe.

1. Przez trwałe urządzenia sportowe w rozumieniu niniejszej uchwały rozumieć należy wszystkie te urządzenia, których budowa wymaga włączenia do państwowego planu inwestycyjnego, jak stadiony, pływalnie, sale i hale, strzelnice, korty tenisowe, tory kolarskie itp. Nie są urządzeniami trwałymi w rozumieniu niniejszej uchwały te urządzenia sportowe, które można zbudować siłami społecznymi poza państwowym planem inwestycyjnym (załącznik do uchwały).

2. Przewidziane w uchwale uprawnienia i obowiązki Przewodniczącego GKKE przysługują w stosunku

do urządzeń sportowych znajdujących się w zarządzie i użytkowaniu wojska Ministrom Obrony Narodowej oraz Bezpieczeństwa Publicznego w zakresie służb im podległych. Ministrowie Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego zapewnią w zakresie swych właściwości realizację wytycznych niniejszej uchwały.

3. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, właściwym ministrom oraz Przewodniczącemu GKKE.

4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

Załącznik do uchwały nr 21 Prezydium
Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r.
(poz. 487).

WYKAZ NAJPROSTSZYCH URZĄDZEŃ SPORTOWYCH PRZEWIDZIANYCH DO WYKONANIA GŁÓWNIEM SIŁAMI SPOŁECZNYMI

1. Boisko do siatkówki,
2. Boisko do koszykówki,
3. Boisko do piłki ręcznej (szczypiorniaka 7-osobowego),
4. Boisko gimnastyczne do ćwiczeń na przyrządach,
5. Boisko gimnastyczne do ćwiczeń wolnych,
6. Bieżnia prosta ziemna,
7. Skocznia do skoku w dal,
8. Skocznia do skoku wzwyż,
9. Skocznia do skoku o tyczce,
10. Tor przeszkód,
11. Strzelnica do strzelania z wiatrówek,
12. Boisko do pchnięcia kulą, rzutu granatem, dyskiem i oszczepem,
13. Tor saneczkowy,
14. Skocznia narciarska do 20 m długości skoku.